

Список літератури:

1. Востряков О.В., Гребешкова О.М., Завдання та досвід підготовки економістів стратегічного спрямування в умовах економіки знань // Економічний простір – №17 – Дніпропетровськ, 2008. – С.227-237.;
2. Климчук В.А. Тренинг внутренней мотивации. — СПб., 2005;
3. Х. Хекхаузен. Мотивация и деятельность. — СПб.-М., 2003;
4. E.Samman. Psychological And Subjective Wellbeing: a Proposal For Internationally Comparable Indicators – University of Oxford, 2007.

Проблема організації публічного виступу

Кугук І.О., аспірант

Під час роботи зі студентськими групами, я зіткнулась з проблемою страху у студентів під час публічного виступу та невміння його організувати. Ця проблема носить як педагогічний, так і психологічний характер, так як безпосередньо впливає і на якість навчання студента, і на його впевненість у своїх силах.

Страх перед аудиторією - явище досить поширене серед промовців. Він дається ознаки по-різному: може тримати голос, мов під час першого освідчення у коханні, може вкриватися червоними плямами обличчя, ніби доповідач щойно вчинив щось ганебне, може супроводжуватися повільним блокуванням будь-яких проявів волі. Ці ознаки - справжня напаст для доповідача. Найгірше ж те, що вони лише посилюють страх і доповідач зазвичай думає вже не про логічний виклад думок, а про якомога швидше завершення цієї екзекуції. Він усвідомлює, що прояви страху є очевидними для слухачів і, як наслідок, поспішає, ще більше плутається, що часом призводить до завчасного завершення виступу. Страх перед аудиторією відрізняється від емоційного напруження, що може виникати під час публічних виступів; останнє є навіть необхідним - ненатягнутий лук не може випустити стрілу. Емоційно врівноважений доповідач значно "небезпечніший" у своїй нудній промові, аніж той, у чиєму настрої присутня здорова доза нервового збудження.

Хоча боротьба зі страхом і є досить складною, все ж можна дати кілька порад. По-перше, потрібно гарно підготуватися; найкраще записати усю доповідь на папері, виклавши її розмовною

мовою, а потім прочитати у голос. З часом текст виступу можна прочитати ще раз - перед дзеркалом (варто зробити це двічі або тричі). По-друге, слід уявити себе на місці слухача, оцінити свій виступ критично. По-третє, переконайтесь, що в разі потреби ви зможете швидко зорієнтуватися, зазирнувши у записи. Нотатки варто зручно розмістити, щоб ними одразу можна було скористатися. По-четверте, варто шукати підтримки в аудиторії. Завжди є люди, котрі усміхнуться, кивнуть чи якось інакше схвально відреагують на ваш виступ.

Подумки варто постійно спілкуватися з аудиторією. Процес спілкування не вичерпується усним повідомленням, важливу роль при цьому відіграють невербальні засоби інформування. Важливе значення для утримання уваги аудиторії має зоровий контакт. Варто дивитися безпосередньо в очі слухачам, використовуючи питання типу: "Ви розумієте...", "Ви також помітили, що...", "Як Ви знаєте...". Це подобається людям, оскільки свідчить про те, що і вони цікаві промовцю.

Список літератури:

1. Гладіліна Г. Г., Сеніна В. К. Питання мовленнєвої культури та стилістики. К., 1997.
2. Дейл Карнегі. Учись виступати публічно і впливати на широке коло людей. – К., 2000.
3. Діденко А. Н. Сучасне діловодство: Навч. посібник. 2-ге вид., перероб. і доп. К., 2000.
4. Ділова українська мова / За ред. О. Д. Горбула. К., 2000.
5. Томан Іржі. Мистецтво говорити. – К., 1998.

Формування компетенцій студентів як одна з головних педагогічних цілей у ВУЗі

Тарасенко С.В., аспірант

Формування творчої компетентності особистості студента ми розглядаємо в двох взаємопов'язаних аспектах: 1) організація навчально-виховного процесу в вузі, що стимулює формування креативності майбутніх спеціалістів, формує готовність до сприйняття нового через впровадження різноманітних форм методичної реалізації навчання протягом всього процесу вузівської